DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 7den MEI, 1825. N. 18

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WM. LEE.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Order van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Zyne Majesteit de Koning, by besluit van den 12den November 1824 No. 110, hetwelk hierna volgen zal, goedgekeurd heeft de voorgenomene vereeniging van de Hervormde en Luthersche gemeenten in deze kolonie, en bepaald dat door dezelve vereeniging voortaan maar *eene Protestantsche Gemeente* zal gevestigd zyn; voorts nog dat by die vereeniging zullen moeten worden nagekomen en de gemeente zich moet regelen naar den inhoud der artikelen van het gemelde besluit, wegens de onderwerpen daarby genoemd; luidende het besluit aldus:

Kopy
12 November 1824
No. 110.

Wij WILLEM, by de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Gezien de gezamenlyke voordragt van onzen Minister voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien en van onzen Staatsraad Directeur Generaal voor de zaken der Hervormde Kerk enz. van den 21-30 Augustus 1824 No. 15 en 46, ter kopielyke geleide van eene, door de kerkenraden der *Hervormde en Luthersche gemeente op het Eiland Curaçao* aan de Kommissie tot de zaken der Protestantsche kerken in Nederlandsch Oost en West Indien, gerigt adres, strekkende ter bekoming van onze bekrachtiging op de voorgenomene vereeniging van de Hervormde en Evangelische Luthersche Gemeente te Curaçao tot ééne gemeente, als mede op de punten door voornoemde kerkenraden,met goedkeuring van de mans ledematen ontworpen, naar aanleiding van de bedoelde vereeniging zoude worden tot stand gebragt, zynde gedachte Commissie door onzen Minister en Staatsraad Directeur Generaal voornoemd ten dezen gehoord.

Gezien het adres uit de Commissie van den Raad van State, voor de zaken der Hervormde kerk van den 9den dezer No 12.

Hebben goedgevonden en verstaan de vereeniging der gemelde gemeenten by dezen goed te keuren, en mitsdien te bepalen, dat, door dezelve vereeniging te Curaçao voortaan zal gevestigd zyn *ééne Protestantsche gemeente;* zullende by dezelve vereeniging moeten worden naargekomen en de gemeente zich moeten regelen naar den inhoud der nagemelde artikelen, wegens de onderwerpen daarby genoemd.

Art 1.

De Godsdienst leer.

De Godsdienst leer der als nu tot ééne protestantsche of Evangelische kerk vereenigde gemeenten, is die van het Evangelie, overeenkomstig met de grondbeginselen van het protestantismus.

Zullende mitsdien daarby worden in acht genomen.

1. Dat de Leden der respective gemeenten by deze vereeniging, hunne geloofsbelydenis niet behoeven op te geven, of te verlaten maar aan dezelve getrouw kunnen blyven.

2. Dat door genoemde vereeniging de Luthersche geene Hervormden en de Hervormden geene Luthersche worden, maar dat zy deze sekten namen afleggende, zich vereenigen tot eene Protestantsche Christelyke gemeente.

Art 2.

Godsdienstige instellingen en gebruiken.

1. De bediening van den Heiligen Doop geschiedt door de beide Predikanten, zonder onderscheid en zonder wat den kinderdoop betreft, eenig acht te slaan, of de ouders derzelven bevorens tot de Hervormde of tot de Luthersche gemeenten behoorden, zullende voorts zoo veel mogelyk het voorbeeld worden gevolgd van vele Vaderlandsche gemeenten, waarin behalve de gewone gelegenheden tot de bediening des doops, op zekere vastgestelde dagen, opzettelyke doopredenen gehouden worden, en welke dagen by voorkeur aan de ouders worden aanbevolen, tot het laten bedienen van deze plegtigheid aan hunne kinderen.

Het Heilig Avondmaal zal gemeenschappelyk aan eene tafel gevierd worden, zoo als zulks met de oorspronkelyke instelling en den aard dezer plegtigheid overeenkomt.

2. De tot heden gebruikelyke doop en avondmaals formulieren worden gehouden voor vervallen, en daarentegen wordt aan de Predikanten vry gelaten, om hieromtrent veranderingen te maken, en tot de meeste stichting der gemeente te werk te gaan;—zullende in allen gevalle de Predikanten van de ouderen of getuigen de stellige beloften doen afleggen, om hunne kinderen, by het opwassen, in de Christelyke leer te onderwyzen of te laten en te helpen onderwyzen.

3. Voorloopig zullen de, by de respective gemeenten in gebruik zynde bybels Psalm- en gezang boeken, ook na de vereeniging in gebruik blyven, tot zoo lang door den Kerkenraad, met overleg der Commissie tot de zaken der protestantsche kerken in Neerlands Oost en West Indien, daarin nader en beter zal zyn voorzien.

4. De Predikbeurten der Predikanten en hunne verdere openlyke ambtsverrigtingen, zullen naar vereisch van zaken beurtelings en gemeenschappelyk worden waargenomen; wordende het voor het overige aan de Predikanten en den kerkenraad overgelaten voor de openbare Godsdienst oefening, steeds zoodanige verordeningen te maken als tot meerdere stichting der gemeente dienen kan, echter alles in den geest der besluiten, welke daaromtrent door het algemeene Synode der Hervormde kerk in Nederland genomen zyn, of nog mogten genomen worden.

Art 3.

De Kerkelyke fondsen en inkomsten.

1. By deze vereeniging zullen de kerk en armen kassen der beide gemeenten bygeengevoegd worden, zoo dat er slechts eene kerk en armen kas bestaan zal.

2. Van het geen elke gemeente daartoe inbrengt, het zy vaste goederen, het zy hypotheken, obligatien enz. zullen legale akten worden opgemaakt.

3. Het aan de Hervormde gemeente toebehoorende kerkgebouw, zal, na de vereeniging zyn het eigendom der Evangelische of Protestantsche gemeente.

4. Het Pastorie huis der Luthersche gemeente zal, ter vermyding van wydloopigheid in het kerkelyk bestuur verkocht en het overschietende, na afbetaling der daarop gevestigde schuld, in de kerk en armen kas gestort worden.

5. In dezelfde kas vallen ook de van landswege toegedachte gelden der publicke verkoopingen enz. onder verpligting om hiervan verarmde en verlatene matrozen en vreemdelingen te ondersteunen en by hun overlyden ter aarde te doen bestellen.

6. Uit deze kerk en armen kas zullen de armen der vereenigde protestantsche gemeente ondersteund, de kosten tot onderhoud van het kerkgebouw genomen, en de kerkelyke ambtenaren, met uitzondering van den koster, den voorzanger en aanspreker, die, gelyk tot dus verre plaats had, uit de koloniale kas hunne betaling blyven genieten, bezoldigd of gepensioneerd worden.

Voor het bestuur der kerkelyke kas zal door den kerkenraad een nieuw Reglement worden gemaakt onder goedkeuring van den Gouverneur en Raden van Policie.

Art. 4.

De Kerkelyke Ambtenaren.

1. De Predikanten zullen beide gelyke regten en voordeelen genieten; by overlyden van of nederlegging zyner bediening door een der Predikanten, zal er ten spoedigste aanzoek tot de vervulling der vacatures gedaan worden.

2. De beide voorzangers zullen in hunnen dienst blyven, zoo lang er onderscheidene kerkboeken in gebruik zyn; by de invoering van eenparige kerkboeken zal een der voorzangers aftreden.

3. Het zelfde zal als dan plaats vinden met opzigt tot de organisten der beide gemeenten.

Die der Luthersche gemeente zal dan in zynen post blyven; terwyl de organist der Hervormde gemeente thans by voorraad aangesteld, zal aftreden.

4. De tegenwoordige boekhouder der kerk en armen kas, de koster en verdere kerkelyke beambten der Hervormde gemeente, zullen op den zelfden voet, als wel eer, hunnen post blyven waarnemen, en zal voorts aan de genen, die, na de vereeniging, hunnen post komen te verliezen, des noods, een pensioen worden toegestaan.

Art. 5

Van het Kerkelyk Bestuur.

1. Het kerkelyk bestuur zal bestaan, met de beide Predikanten, uit drie ouderlingen en vyf diakenen, dezelve zullen uitmaken, den kerkenraad der Protestantsche gemeente.

2. Van dezen kerkenraad zal telkens een der Predikanten voorzitter zyn, die gedurende een jaar het voorzitterschap hebbende waargenomen zal aftreden, en door zynen ambtgenoot vervangen worden.

3. Het gezag en de werkzaamheden dezes kerkenraads zullen, by voorraad, op den tot hiertoe gebruikelyken voet, blyven bestaan, tot dat deswege, door een nader Reglement onder de vereischte goedkeuring te arresteren, vaste bepalingen zullen gemaakt zyn.

4. De kerkenraad der protestantsche gemeente is *kerkelyk* ondergeschikt aan de Commissie voor de zaken der Hervormde kerk in Neerlands Oost en West Indien, krachtens ons besluit van 7den December 1820 No. 113.

Onze Minister voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien en onzen Staatsraad, Directeur Generaal voor de zaken der Hervormde kerk enz. zullen, ieder voor zoo veel hem aangaat, voor de uitvoering dezes, zorg dragen, en de bepalingen vaststellen welke tot dat einde mogten noodig zyn.

Zullende voorts het tegenwoordig besluit insgelyks, ter kennisse van de Commissie

uit den Raad van State voornoemd worden gebragt, tot informatie.

Brussel, den 12den November 1824.

(geteekend) WILLEM.

Van wege den Koning,

(get.) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Voor kopÿ conform,

De Referendaris bÿ het Ministerie voor de Nationale Nÿverheid en de Kolonien.

J. SCHREUDER.

En aangezien Zÿne Excellentie de Minister voor de Nationale Nÿverheid en de Kolonien, bÿ missive van den 22sten der maand Nov. 1824 No. 17 69, ten geleide van het voormelde Koninglÿk besluit, aan ons heeft opgedragen om de meergemelde vereeniging tot stand te brengen, hebben wÿ, met gemeen overleg van de Kerkeraden der Hervormde en Luthersche gemeenten, bepaald. gelÿk bepaald wordt bÿ deze, dat dezelve vereeniging van de voorzeide gemeenten tot eene Protestantsche gemeente op den 24sten dezer zal stand grÿpen, zoo dat van dien dag af aan maar eene Protestantsche gemeente in deze kolonie zal zÿn.

Gedaan op Curaçao den 12den April 1825, het twaalfde jaar Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 24sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat, tot wegneming van allen twÿfel welke dienaangaande zoude kunnen of mogen bestaan, raadzaam en noodig geoordeeld is, te verklaren en kennelÿk te maken, zoo als hierbÿ verklaard en kennelÿk gemaakt wordt: dat, krachtens het bepaalde bÿ § 1 van het 3de artikel des Koninglÿk besluits dd. 12den November 1824 No. 110, volgens welk bÿ de nu tot stand gebragte vereeniging der Hervormde en Luthersche gemeenten in deze kolonie tot eene Protestantsche gemeente, de kerk en armen kassen der gemelde gemeenten zullen bÿeengevoegd zÿn, en er slechts eene kerke en armen kas zal bestaan, derhalve alle voordeelen welke naargaans blÿken mogen bÿ uiterste willen, donatien of op eenige andere hoegenaamde manier aan een van beide der voorzeide thans vereenigde gemeenten, onder welke benaming ook, toegedacht, beschreven of vermaaakt te wezen, zullen gehouden worden voor aan en ten behoeve der kas van de nu gevestigde Protestantsche gemeente toegedacht, beschreven en vermaakt te zÿn en daarom aan dezelve zullen vervallen en toekomen.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 24sten April 1825, het twaalfde Jaar van Zÿner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 2den Mei 1825.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Den 6den Mei 1825.

WORDT aanbesteed ten behoeve het Militairen Garnizoen alhier, een kwantiteit van Drie Honderd Veertig en een half el Vlaamsch Linnen à zes kwaart breed, adres by besloten biletten tegen Maandag den 9den dezer ten Kantore van den Luitenant Kwartiermeester C. F. van CASTEREN in de fortresse Amsterdam

---

Den 6den Mei 1825.

DE ondergeteekenden als Testamentaire Executeuren in den Boedel van wylen den Weledelen Heer HENDRIK LEYER, zullen op Woensdag den 18den dezer, ten Pakhuize van den overledene, by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Een Huis en Erven staande en gelegen in de Heere Straat.

Een do. do. op Scharlo.

En een do. do op Pietermaay.

Benevens een party Drooge Goederen, Meubelen, Goud en Zilverwerk, &c.

B. A. CANCRYN qq.
J. N. C. JUTTING, qq.
D. SPECHT, qq.

Den 29sten April 1825.

NAAR AMSTERDAM,

Zal in den loop der maand Mei aanstaande vertrekken

DE BRIK

SNELHEID,

Kapitein E. CLAUSEN.

Voor Vragt en Passagie vervoege men zich by den ondergeteekende of by den kapitein aan boord J. C. JANDROEP.

WAARSCHOUWING

DE Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden, dagelyks klagten ontvangende, wegens het steelen van dakpannen op Pietermay, Scharlo, en verdere plaatsen buiten de stad, zonder dat men tot hiertoe de daders heeft kunnen attrappeeren, en in aanmerking neemende dat deze diefstallen zoo menigvuldig niet zoude plaats hebben, indien er geen lieden gevonden wierden, die dit gestolen goed voor geringe pryzen op kopen, en alzo medeheelers dezer dieveryen zyn; zoo is het dat de Raad Fiscaal by deze elk en een ieder wel expresselyk wil gewaarschouwt hebben om geen dakpannen van Negers, slaven of andere onbekende personen te koopen, zonder zich vooraf te verzekeren, dat zy voor zoover de vryëlieden de wettige eigenaar zyn: of belangende de Slaven dat zy dezelve voor hunne bekende meesters verkoopen; zullende in cas contrair in geval van reclame deze kopers zich zelve de schade te wyten hebben door het teruggeeven dezer gestole goederen aan de wettige eigenaars, by hun te lyden, terwyl het Officie Fiscaal zonder eenige conniventie zo wel jegens de heelers als de dieven zelve by ontdekking zal procedeeren, naar rigeur van regten.

RAMMELMAN ELSEVIER.

Fiscalaat, den 4den Mei 1825.

EDICTALE CITATIE.

MET Prealabel Consent van Zyne Excellentie PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbynacht in dienst van Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

DOEN de Weledele Heeren B. A. CANCRYN, J. N. C. JUTTING en D. SPECHT, in kwaliteit van Testamentaire Executeuren in den Boedel en Nalatenschap van wylen den Heer HENDRIK LEYER, alhier gewoond en overleden; aan allen en een ieder zoo hier te Lande als elders woneude, ADVERTEREN: dat de genen, die vermeenen mogten eenige Actie of Pretensie te hebben ten lasten gemelden Boedel, gehouden zullen zyn, dezelve hunne Actie of Pretensie, de zoodanigen hier te Lande wonende binnen den tyd van ACHT dagen, en de uitlandigen binnen den tyd van EEN jaar van heden af te rekenen, aan de voornoemde Executeuren te komen op en aangeven, ten einde gemelde Boedel tot finale liquiditeit zal kunnen worden gebragt.

Dagvaardende de voornoemde Heeren Executeuren in hun Eds. voormelde kwaliteit, al de genen die deswegens in gebreke mogten blyven vóór den Edelen Achtbaren Raad van Civile en Criminele Justitie dezes Eilands, de inlandigen tegens den 26sten dezer en de uitlandigen tegens den 25sten Mei 1826, ten einde aldaar staande rolle hunne Actie of Pretensie met de behoorlyke verificatien van dien in te brengen, op pœne dat tegens de Noncomparenten zal worden geprocedeerd by defaut en verstek van Actie.

Aldus voor de eerste maal gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao, den 4den Mei 1825

FERGUSON,
Fungeerende Sec.

Den 6den Mei 1825.

TE KOOP OF TE HUUR.

EENE fraaye Buitenplaats met een aanzienlyke Woonhuis gelegen op den berg Altena, voorheen toebehoorende aan wylen de Weduwe Diedenhoven; voor verdere informatie vervoege men zich by

H. VAN DER MEULEN.

Mayo 6 1825.

ESTA DE VENTA O PARA ALQUILAR.

UNA hermosa casa de Campo, de sobrada comodidad, situada sobre el cerro de Altena, anteriormente perteneciente á la defunta Viuda de Diedenhoven:—el que quiera tratar en este particular, dirijase casa de

H. VAN DER MEULEN.

CURACAO.

Vaartuigen ingen en uitgeklaard sedert onze laatste

		INGEKLAARD—MEI.	
2.	golet	Estrella, Balbuna,	Maracaybo
	——	Florida, Caverly,	Plymouth
	bark	Neptunes, Rynardos,	Porto Rico
	brik	Flora, Meincke,	La Guayra
3.	bark	James, Rogers,	Maracaybo
	brik	Eugenio, Craycroft.	Puerto Cabello
5.	bark	Susanna, Harsell,	St. Eustatius
6.	golet	Anna, Bolwig,	St. Thomas
		UITGEKLAARD—APRIL.	
30.	golet	Drie Zusters, Peron,	Cuba
		MEI.	
2.	——	Maria, Rotje,	Ricia
3	——	Wild Cat, Visciehy,	Porto Rico
4	brik	Patriot, Ireland,	New York
	golet	Amable Lucia, Diedenhoven,	Maracaybo
	bark	Prospera, Rekwester.	Coro
	golet	Amable Joaquina, Deveylder,	Maracaybo
	——	Josefa, Pimiento,	Rio de la Hacha

Zondag den 8sten Mei

Godsdienst uitoefeningen by de Evangelische Gemeente:

1ste ½ negen ure door Ds. G. B. Basch.
2de ½ elf ure door Ds. J. Muller, J. A. Z.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Als een Oude en steeds durende Inteekenaar voor de Curaçaosche Courant, verzoek ik aan den Redakteur het navolgende te willen doen plaatsen. 9 9. 2.

"Die in zyne opregtheid wandeld, wandeld zeker"—is eene der voortreffelyke spreuken uit het Boek der waarheid.

Ik bedank de goede *Philantrophia* voor de betoonde achting, ten volle bewust zynde dat hare vriendschappelyke gevoelens jegens my, nimmer met den mantel der geveinsdheid omzwagteld zyn geweest. En, aan den onbekende *Oliefant rymer* (waarlyk ik weet geen ander, noch beter of meer beduidende benaming aan hem toeteeigenen) geve ik by dezen zeer ondubbelzinnig te verstaan. Dat ik met geen verontwaardiging of, het allergeringste gevoel van innig leedwezen, aangespoord ben geweest, noch ooit worden zal, over de *satirieke* mededeeling te zien in het Weekblad van laatstleden Zaturdag; te meer, daar ik voor myn eigen gerustheid genoegzame voldoening bezit, hoofdzakelyk door de overtuiging dat ik tegen de *naamloos schuilende genius* of iemand anders niet de minste beleediging heb willen doen blyken, ja nooit aan de laegsten myner medemenschen en natuurgenoten, opzettelyk eenige *provokatie* onedelmoedig bewezen; wyders, kan ik ook zeer genoegiyk betuigen, dat ik geheel onverschillig zal blyven over al het geen wat eventueelyk by vervolg door onverdraagzaamheid, koesterende partyschap, of, kwaadwilligheid, mogt worden voortgebragt;—en het zou my gantsch niet onaangenaam zyn geweest als de vernuftige Oliefants rymer, die schynbaar ook een schrander staatkundig en vóórspellende geschiedkundige geleerdheid bezit zich wydloopiger had gelieven uittelaten, ook in betrekking der wetenschappelyke vergelykingen over de Brazilianen met de Portegezen; de liberaal gezinde Columbianen, Mexikanen, Peruanen, &c.; zoo mede wegens de wreed gekneveIde Turken contra de onafhanglykheid der bloedig strydende Grieken, juist ook een mooy woordje rakende op het H. Verbond; leeszame dingen die ik als zakelykheden uit zyn hoog verlichte brein, en van de oordeelvellende bekwaamheden zyner vogtrype ondervindingen, gaarne had willen vernemen, by de reeds gemelde uitschitterend medegedeelde aardigheden.—En nu nogmaals, (doch niet door *Haytiaansche* met andere verheven gemengde klanken) aan alle myne *Protestantsche* mede Christenen by vernieuwing mynen hartelyk getrouwen heilwensch aanbiedende, my standvastig noemende; d' opregt meenende

SINCERIA.

Den 3den Mei 1825.

P. S. De twee volgende coupletjes, van een waardigen vriend ontvangen, verzoek ik hier by te voegen.

Wanneer dus ieder sterveling
Altoos opregt en deugdzaam handeld,
Het kwaad (hoe ook in schyn gering)
Zorgvuldig schuwt; zyn weg bewandeld,
Zyn Godsdienstpligt blymoedig doet,
Zyn vyand als zyn vriend ontmoet,
Hulpvaardigheid steeds zoek te toonen
Dan zal het geluk dit land betreên
Dan dryven de onheils wolken heen
Dan zal de Vrede Gods dit goede land bewonen.

O bron van alle zaligheid!
Aanbidlyk denkbeeld aller vreugden,
Houd ons vereenigd en bereid,
Bewaar ons op het pad der deugden,
Bewaar de Protestantsche kerk,
Schenk uwen zegen op haar werk,
Laat ons altoos verbroederd blyven,
Bekroon ons hart en ziel en zin,
Met ongeveinsde broedermin,
En doe door 't waar geloof de dwalingen verdryven.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Door een vriend der waarheid en een verachter van vuile schimpers die door hun lage karakter vermaak zoeken om waardige en onberispelyke menschen boosaardig te kwellen.

12 lange en korte rym regeljes:
Olifanten kunnen niet vliegen,
En schelmen zullen altoos liegen,
Oude meutjes mogen ook praten;
Maar, *Sincerus* zal niemand haten.

Wanneer verwaande zotten
Met brave lieden spotten,
Het goede te verdringen
Met laffe beuzelingen,
Door snoode gekkernyen
De Godsdienst te benyen;
Dan moet de vriend van *Bachus*,
Nu ook lustig, veertien-een.
Malien voor zich alleen.

De bedaarde wysheid zal toch vroeg of spade.
de onzinnigheden der dwazen overwinnen.

FIDELIUS.

5 Mei 25.

Wy lezen in de ' El Colombiano' eene kennisgeving van het Colombiaansche Gouvernement, gedagteekend Caracas, den 13ten April 1825; luidende, dat het Hooge Gouvernement heeft dienstig geoordeeld, onder tegenwoordige omstandigheden om een Handel Agent op het eiland Coraçao te stellen; waartoe is benoemd de Heer Rafael Diego Merida.

UITTREKSEL VAN ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Londen, 25sten Feb.—Op dezen morgen zyn er Nederlandsche, Italiaansche en Duitsche nieuwspapieren ontvangen. De eerste zyn byna opgevuld met berigten van de schaden welke de laatste overstrooming te weeg gebragt heeft en de mildadige giften welke uit alle gewesten toegebragt zyn ter ondersteuning der ongelukkigen welke hierby geleden hebben.—De koningin der Nederlanden heeft 10,000 guldens gegeven en de prins van Oranje en hoogst dezelfs gemalin 30 000 guldens. In de Duitsche en Italiaansche nieuwspapieren vindt men niets aanmerkenswaardig

Met de Nederlandsche paket zyn er brieven van Amsterdam van laatstleden Dingsdag ontvangen, welke behelzen dat de koloniale produkten aldaar merkelyk in prys gestegen zyn, het welke het gevolg was, van de ryzing alhier dat door verscheidene expressen is bekend gemaakt geworden. Er zouden meerdere bezigheden plaats gehad hebben ware het niet voor de zware schade welke de overstrooming veroorzaakt heeft.

Dezen namiddag zyn er expressen van Londen naar Holland vertrokken, om de verdere ryzing bekend te maken welke op heden in de koloniale produkten heeft plaats gehad.

Er liep een gerucht in Holland dat de koning van Spanje voornemens was, om de konstitutionele obligatien te erkennen; en gevoegd by de reactie welke in dezelven te Londen heeft plaats gehad, hebben dezelven eene ryzing ondergaan van 5 tot 6 ten honderd.

Nederlandsche nieuwspapieren van den 17den Feb. geven by aanhoudenheid de droevigste berigten der noodlottige vloed Het blykt uit dezelven dat de gansche kust van Overrysel, van Kampen af tot Kuinde is onder water geweest; en dat het water door de hevigheid van de storm, alles met zich mede nam wat in deszelfs weg was, zoo dat weinige huizen instaat waren de onstuimigheid van denzelven te wederstaan; vele personen zyn hierby omgekomen. In de provintie van Oost Vriesland alleen, berekent men dat 200 000 akkers van vruchtbaar grond onder water lagen en dat 10,000 stuks hoornvee vergaan zyn.

Berigten van Husum, aan de kust van Holstein, zyn van een gelyken aard. Het is zeker dat de talryke kleine eilanden aan de kust zeer veel geleden hebben, blykens de vele huisraden welke aan de wal zyn komen dryven.

Een brief van Husum meldt het volgende:—Men heeft alhier geene stellige berigten, maar zoo ver dat men van het strand kan zien, zyn er slechts drie huizen blyven staan op het eiland Kleinmoor; en het schynt dat Judfall geheel weggespoeld is. Men heeft berekend dat omtrent twee honderd wagens ladingen huisciraden en andere goederen aan wal gespoeld zyn.

De volgende opgave van verlies, &c. is getrokken uit de Lyst van Lloyds' van November en December ll.; dezelve verschaft weinige aanmoediging voor assurantien op schepen, naar de tegenwoordige verminderde premium. Er zyn gezonken 14 vaartuigen —omgeslagen 3 —geheel verongelukt 116 —op strand geloopen 113, waarvan verscheidene afgekomen zyn.—14 verlaten.—7 worden gemist, welke men vermoedt verloren te zyn.—119 zyn binnen gekomen, ontmast, lek, beschadigd, of met verlies van ankers en kabels, &c. in het geheel 458.

Madrid, 31sten Jan.—Een aantal Fransche en Spaansche kooplieden hebben aangeboden om voor het gouvernement te laten bouwen: zes linie schepen, zes fregatten en zes korvetten of brikken. Ernstige volksbewegingen hebben plaats gehad te Grenada.

GETROKKEN UIT EEN JAMAIKSCH NIEUWSPAPIER.

MAART 28.

Uittreksel van eenen brief gedagteekend Campeachie, den 8sten deser:—

"Op den 28sten ll. zyn 800 man alhier aangekomen van Merida, het hoofdkwartier van dit gewest. Twee dagen te voren is tevens eene oorlogs brik alhier aangekomen, met acht Spaansche officieren aan boord, die de brengers zyn van voorstellen van personen te Havana aan den kommandant van Campeachie, om by stand van manschappen ter bevordering van eene verandering in het gouvernement van die plaats, zynde de inwoners in het algemeen zeer ontevreeden met de tegenwoordige regering en genegen om zich met Mexiko te vereenigen.—Men zegt dat het fort genaamd de Cabannias ter linker zyde aan den ingang van de Havana weldra den standaard der onafhankelykheid zal opsteken, wanneer men weet dat de hulpe naby is. Het schynt dat zy tot eene overeenkomst gekomen zyn met den kommandant van deze plaats, aangezien er manschappen ingescheept werden; en de officieren die in de brik gekomen zyn, die keren terug om het volk tot de onderneming te geleiden, waar in men zeker is te slagen. De vaartuigen zyn op heden gezeild; ten gevolge waarvan is er een embargo gelegd voor eenige dagen op de vaartuigen in deze haven."

Een Heer is te Jamaika van Guayaquil aangekomen en heeft het volgende verhaal medegedeeld:

"Admiraal Guise is gearresteerd geworden, zoo het schynt, om reden, dat hy geeischt had, van den intendant van Guayaquil, de som van 30,000 pilienjes om zyn volk te betalen. De intendant antwoordde hierop dat "hy zoo veel gelds in kas niet had" waarop de admiraal Guise hem zeide, dat "hy voor de gevolgen niet zal instaan, wanneer zyne manschappen niet afbetaald wierden." De intendant nam dit antwoord op als eene bedreiging, liet hem dadelyk arresteren en zonder hem tyd te geven, om zich van eene andere pak kleederen te voorzien, zond hy hem onder de geleide van 50 soldaten naar Lima, eene zeer moeyelyke reize en byna onuitvoerbaar voor iemand die niet gewoon is te reizen, te meer in dit getyde van het jaar.

"De officieren van het eskader betoonden hunne grootste verontwaardiging over deze daad; zy gingen allen aanboord van hunne respective vaartuigen, lieten de stukken met scherp laden; en men zou toen gedacht hebben dat zy op het huis van den intendant zou schieten; zy lieten zich echter bepraten en een Heer met name Roberton was aangesteld als bevelhebber van het admiraalschip en kort naderhand waren de vaartuigen gereed om zee te kiezen."

UITTREKSELS VAN ST. THOMAS NIEUWSPAPIEREN.

Brieven uit St. Petersburg geven ramp-poedige berigten van de schade welke de arme klasse der ingezetenen geleden heeft by de overstrooming van den 19den November. Het volgende is een uittreksel van een brief uit die hoofdstad.

"De stoven van meest al de onder huizen zyn ondermynd of weggespoeld. Vele huizen zyn onbewoonbaar door de vochtigheid van de muren. Vengsters en huisraden zyn vernield en kleederen weggespoeld; zelfs papieren geld kon op vele plaatsen niet gered worden. De geheele bevolking welke in onder huizen wonen zyn in den ellendigsten toestand gebragt. De vertrekken boven de beurs bevatten 1500 arme menschen; de hospitalen zyn zoodanig opgepropt, dat er byna geene plaats is om meer te bergen. De kooplieden hebben veel toegebragt om de rampen te verligten welke het land teisteren en waaraan geen einde schynt te zyn; want sedert onlangs heeft men op onderscheidene tyden in den nacht overstroomingen ondervonden. Deze afschetsing is niet vergroot, hoe donker dezelve ook moge schynen; er zullen jaren voorby gaan vóór dat de geledene schaden verholpen kunnen worden. Zyne Keizerlyke majesteit heeft een millioen roebels gegeven en andere leden van het keizerlyke huisgezin en eenige van de adelyken hebben groote sommen geld gegeven ter tydelyk ondersteuning der ongelukkigen."

Hamburg 8sten Feb—De senaat heeft eene kommitté benoemd, bestaande uit drie leden, de senateurs Jemisch, Abentroth en Bonicke, om te ontvangen en uitteedeelen, de kontributien voor den onderstand der lyders by de laatste overstrooming op den 4den Feb.

De berigten in de Hamburgsche nieuwspapieren zyn van den droevigsten aard, en even dezelfde schaden zyn geleden als in Noord Holland. Niet alleen zyn de dyken op vele plaatsen doorgebroken, maar de baren der zee rezen over dezelve en bereikten eene hoogte welke nooit voor dezen bekend is. In het hertogdom van Bremen zyn verscheidene huizen weggespoeld en een aantal menschen omgekomen.—De dyken van de Stor welke omtrent Gluckstadt loopen, zyn op vyftig plaatsen doorgebroken. Te Gluckstadt zyn een Groenland walvischvanger en twee kleine vaartuigen door de dyken gedrongen en twee huizen op de haven omver geworpen, waarby 30 personen het leven verloren hebben.

De berigten van Hanover aan de zyde van de Elbe zyn even droevig. Behalven de dodelyke schade welke de vloed veroorzaakt heeft, heeft dezelve in vele distrikten zoo groote hoeveelheid zands op de wal gespoeld, dat het te vreezen is, dat de velden voor vele jaren in derzelver vorige vruchtbaarheid niet zal hersteld worden.

De berigten van Embden zyn verschrikkelyk; zelfs op den 8sten waren verscheidene straten nog overstroomd. Een brief van Steinhousersiel, op de rivier Jahde, meldt, dat het water in anderhalf uur tyds op 14 voeten boven het hoog water merk gerezen is. Het water stroom de overal over de dyken. Men zegt dat de vloed die van 1717 op vier voeten te boven gegaan is.

FROM ENGLISH PAPERS.

London, Feb. 22.—No express has arrived to day from Paris, but by the regular mail a great variety of letters have been received from different parts of the continent. Those from Cadiz and Gibraltar, the latter to the 4th inst. mention that business continued in the most depressed state. The reduction of the port duties at Cadiz was so extremely small as to afford scarcely any relief, and it is said that trade will be placed on a more advantageous footing. There can be no prospect of any material amelioration, however, unless the whole system shall have been changed by the government.

We extract the following article from the Allgemeine Zeitung of Augsburg, of the 13th Feb., a paper distinguished for the accuracy of its Vienna intelligence:—Augsburg, Feb. 11:—"It is affirmed that prince Metternich will not leave Vienna till he sets out for Italy. Since the beginning of this month there have been frequent meetings at the prince's house of the ambassadors of the great powers, which are supposed to have been relative to the policy recently adopted by the court of St. James's towards the republics in South America. After the breaking up of one of these meetings, expresses were dispatched from prince Metternich's offices, to Paris, Berlin, and St. Petersburgh. Sir Henry Wellesley, the British ambassador, was not present at any of these meetings." We have here a confirmation of the reports in the French papers, of the high displeasure of prince Metternich, on account of the recognition of the South American states. Whether our ambassador at Vienna refused to attend the meetings of the ministers of the other great powers, or whether they have excluded him from their meetings—the circumstance is equally indicative of political estrangement at the very first.

We stated yesterday that certain diplomatic conferences will be held in Paris, between the ministers of the Allied Powers, who are to assemble in that capital on the approaching coronation of Charles X. We also mentioned that the intention of holding these conferences had been declared previously to the act of recognition on the part of England of the South American states. It is tolerably clear, however, that, at present, we do not contemplate the probability of taking any part in them, as the noble duke who will represent his majesty at the coronation of the French monarch is wholly disconnected with politics and diplomacy.—What are to be the specific objects of discussion we have not heard; but it may be presumed that the affairs of Spain, as connected both with her domestic situation and her transatlantic pretensions, will not form the least prominent topics.—*Courier.*

ST. THOMAS.

April 30.—The London papers by the first March mail received here on Tuesday evening, are to the 8th of that month, but furnish very little political intelligence.

The official account of the defeat of the Spanish army in Peru, was received in London on the 2d March, by the Lion cutter.

A company of merchants in London, in whose favour an extensive grant of land has been made by the Colombian government, are about forming an association for the purpose of promoting the colonization of British subjects in that country.

There was an idle report on the London exchange on the 26th February, that the United States had declared war against Spain, which had the effect for a moment of slightly lowering the funds

The papers before us present nothing new from the continent of Europe.

American journals to a late date have reached us.—We are extremely sorry to learn that a destructive fire broke out in the city of Boston in the night of the 7th inst. by which about forty or fifty stores containing property to a considerable amount, were burnt down.

London, March 7.

It appears by letters received on Saturday from Dover, that the French government has ordered that all letters and papers carried by express from Paris to London, or from London to Paris, shall be opened by an officer appointed for that purpose, who is instructed to have copies taken of them, and forwarded to the minister of the interior at Paris. This order has been already acted upon both at Calais and Boulogne in the case of mercantile expresses, and the consequence has been, owing to the unavoidable loss of time required in its execution, that of rendering the expresses wholly useless to the merchants who sent them.

Calcutta, Nov. 3.

Sir Edward Paget, the commander in chief of the troops assembled against the Burmese, proceeded on the 1st November, with his body guard and the Dumdum artillery to Barrackpore, and on giving orders to the Sepoys to march, they refused. He gave them ten minutes to consider—afterwards ordered his troops to fire on them, when 450 men were shot, and 600 were cut to pieces.

An agent from Hayti had arrived at Colombia, to propose a Treaty of Commerce, as well of Definite Alliance, between the two governments, but which was declined on the part of the latter.—*Jamaica paper.*

A very young divine insisted on re-baptising Blainey, who is to be executed this day in Spanish Town (Jamaica) for Forgery, because he was not a christian, being only a Roman Catholic! We never knew that Roman Catholics were not christians, and never before heard of re-baptising them. Wickliffe, Luther, Calvin, and even Johny Knox, did not make this important discovery; it was left to be found out on Monday the 17th of March 1825 about 5 in the evening, by the Reverend Mr. C !!

Fiscaal's Kantoor, den 6den Mei 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal, kunnende de Fransche Broden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HR. CORSIRA, Tweede K. [illegible]

FROM JAMAICA PAPER.

MARCH 28.

Extract of a letter from Campeachy, dated the 8th inst.:—

"On the 28th ult. 800 men arrived here from Merida, the head quarters of this place. Two days previously a brig of war also arrived here, bringing eight Spanish officers, said to be the bearers of proposals from persons in the Havana to the commandant of Campeachy, for a supply of men to assist in a change of the government of that place, the inhabitants generally being dissatisfied with the present, and were willing to unite with that of Mexico. It is said that the fort called Cabannias, on the left entrance of the Havana, would soon surrender, on assistance being known to be at hand. They appear to have come to an arrangement with the general commanding here, as men are now embarking, and the officers who came in the brig return, to conduct them to the undertaking, which is considered as sure of being successful. The vessels sail this day. An embargo had been laid in this port for several days in consequence."

We have been politely favoured with the following communication by a gentleman arrived from Guayaquil:

"Admiral Guise has been arrested. It appears to have originated from his having made a demand on the intendante of Guayaquil for 30,000 dollars, for the payment of officers and seaman's wages. The intendante replied, "that he was not in funds for such a sum," when Guise told him "if his men were not paid off, he would not feel himself responsible for the consequences. The intendante, considering it a kind of threat, immediately arrested him, and without allowing him time to procure a change of clothing, sent him under an escort of 50 soldiers, by land, to Lima, a journey considered almost impracticable to any one unaccustomed to travelling, and at that season of the year.

"The officers of the squadron expressed great indignation at the measure; they repaired on board their respective vessels, loaded the guns, and it was at one time thought they would have fired on the house of the intendante. They became, however, in some manner pacified, and a Mr. Roberton was placed in command of the frigate which bore the admiral's flag, and was shortly after ready for sea.

"The sloops of war Limanian and Congreso, and schooner Macedonian, with heavy ordenance, had sailed for Callao.

"The Chili squadron, on their passage down from Valparaiso, fell in with the Spanish squadron, but parted without coming to an engagement."

ST THOMAS PAPERS.

FROM LONDON PAPERS.

Letters from St. Petersburgh of the 1st of January, bring deplorable accounts of the distress occasioned to the poorer classes by the inundation of the 19th November. The following is an extract of a letter from that capital:

"The stoves in the lower story of nearly every house are undermined and washed down. In many instances the houses cannot be inhabited in consequence of the walls being so wet. Windows and furniture were entirely destroyed, and clothes washed away. Even paper money could not, in certain cases, be saved. The shopkeepers, smaller dealers, in short the whole population that lived on the ground floors, are in a state of wretchedness not to be described. The rooms above the exchange have 1500 poor people in them,—the hospitals are so crowded that even the floors are covered by the poor.—Every merchant here has contributed largely to assuage the misery that is felt, and to which there appears to be no end, for we have had partial inundations several times of late in the night. These have been preceded and accompanied by lights exhibited in the dome of the admiralty, and alarm guns fired by the citadel. This picture is not overcharged, however gloomy it may appear; years will not suffice to repair the damage and distress experienced. H. I. M. gave a million of rubles, and other members of the imperial family, and some of the nobles, large sums to serve as a temporary relief to the sufferers.

"I am sorry to add that we have from 1 to 4 deg. of heat by Reaumer nearly every day.—Should this kind of weather continue but for a short time, it will destroy the provisions intended for the frozen market, which would be of itself a great calamity."

Hamburgh Feb. 8.—The senate has appointed a committee of three members (Senators Jemisch, Abentroth and Bonicke,) to receive and distribute the contributions for the relief of the sufferers by the late inundations on the 11th Feb. The accounts in the Hamburgh papers from all the neighbouring country are of the most afflicting nature, and the damage sustained is a counterpart to that caused in North Holland. Not only are the dykes broken through in a great many places, but the waves in numerous instances rose over them, having reached a height never before known. In the Duchy of Bremen many houses were entirely washed away, and a great many persons perished. The dykes of the Stor, which runs by Gluckstadt, are broken in about fifty places.—At Gluckstadt a Greenland whaler and two barges were forced through the dyke, and carried away two houses on the harbour: thirty persons are said to have perished there. The accounts from the Hanoverian side of the Elbe are equally melancholy. Besides the actual immense damage, the flood has deposited in many districts such vast quantities of sand, that it is feared the fields will not recover their former fertility for many years.

The accounts from Embden are dreadful beyond all expression. Even on the 8th several streets had no communication with the other parts of the town. A letter from Steinhousersell, on the river Jahde, says that the water rose in an hour and a half fourteen feet above the usual high water mark. It flowed over the dykes in every part. The flood is said to have exceeded, by four feet, that of the year 1717, the highest on record, and according to which all the dykes and other works were calculated.

FROM LATE AMERICAN PAPERS.

New York, April 2.

From India.—The Bramin, at this port, brought Calcutta papers to the 20th of November. Official accounts are published of the subjection to the British arms of the sea port towns of Tavoy and Mergui, and that the Mahoons (governors) and a few of the head men were prisoners of war. The Mahoon of Tavoy was taken in consequence of the treachery of the officer who commanded under him. Mergui was afterwards taken by storm, in which the Burmese lost about 500 men:—the Rajah remained till the British troops were actually in the town, and then withdrew with about 300 of his followers.

It was reported that a revolution had occurred at Ava headed by the king's brother-in-law and the queen, who caused the king's head to be cut off in his palace—that on the same day, the young prince heir of the empire, stormed the palace with his adherents, and put to death the brother-in-law and the queen.

Extract of a letter from an officer of the U S ship Peacock, dated Callao, Dec. 13.—I yesterday attended the funeral of the English consul general, who was shot on his way from Callao to Lima, by a Patriot sentinel. He was passing by the guard in the night, in his carriage, attended by his daughter; he was hailed by the sentinel, and immediately got out of his carriage and jumped upon his servant's horse. The dress of the consul so much resembles that of a Spanish general, that the sentinel, without waiting for him to speak, immediately shot him. The ball passed through his horse's neck, through his arm, and then through his body; he survived three days.

The American Navy.—We shall shortly have in commission, or ready for service—

Line of battle ships	7
Frigates	10
Corvettes	2
Sloops of war	15

(including the ten additional ones authorized at the last session of Congres,) with a corresponding proportion of light vessels,

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, April 13.

GOVERNMENT NOTICE.

The Supreme government having deemed it expedient under existing circumstances, to establish a Commercial Agent in the Island of Curaçao and its dependencies, with a view of protecting the mercantile interests of the Republic, as also its vessels of war and merchantmen; and reposing especial confidence in the integrity, activity, and zeal for the public service, of Señor Rafael Diego Merida, citizen of Colombia, has thought fit to constitute and appoint him said Commercial Agent of the Republic of Colombia in the Island of Curaçao and its depencies; investing him with all requisite formalities for this end, according to the general laws on the subject, and the particular instructions given to him.

The foregoing is made public for the information of all whom it may concern.

By order,
José Luis Ramos,
Secretary to the Intendency.

DESCRIPTION OF THE CAPITAL OF COLOMBIA.

(From the Mollien's Travels.)

Compared with the other branches of art cultivated in Colombia, architecture has made the greatest progress; and the improvement of the inhabitants in this respect is the more surprising, as they have had no other guides to follow than whatever books and prints they have been able to procure. The huts of the peasants are generally built of mud, roofed with straw, and the doors made of hides. The furniture is of the same simple description. They are usually divided into two rooms, one for a kitchen, and the other in which the family resides. Round these little dwellings is a small garden planted with vegetables, and banana trees, the favourite plant of the South Americans. The villages are in general constructed with more taste. The church is large and neatly built, and is commonly furnished with an organ.

All the towns in South America are built nearly upon the same plan. Their founders have, in almost every instance, observed the form of a cross, in the centre of which stand the church and the principal square. The capital possesses several advantages which are not to be met with in the other towns. Its want of cleanliness must attributed to the climate, and to the great circulation which is constantly going on in its streets. Santa Fe de Bogota is built in the plain of that name, at the foot of two mountains of a considerable height. The number of inhabitants is estimated at 30,000 souls. The climate is generally very rainy and cold, the thermometer seldom being higher than 12 to 14 degrees, and frequently not exceeding from 6 to 7 degrees. The sky is constantly overcast, and the inhabitants enjoy very few of those delightful days which are occasionaly seen in Europe even in the severest winters. Notwithstanding the great humidity that reigns in the houses, the climate is by no means unwholesome, and very few of the inhabitants are inflicted with epedemic disorders.

The houses in general are constructed with very little taste, or convenience; those, however, which have been lately built, bear a more respectable appearance, and give evidence of a great improvement in this branch of art among the inhabitants. The houses are built of bricks dried in the sun, and the greater part of them are covered with tiles, and whitewashed outside. The interior presents a very mean appearance to the eye of the European stranger. Very small windows, secured with wooden bars, are placed by the side of other windows of much greater dimensions; the rafters are seldom concealed by a ceiling; the walls are covered with enormous rude knobs; the walls are indifferently of all heights, and the use of locks is scarcely known, at least those which are made in the country do not afford any security to the houses. The use of glass in the windows has only been lately introduced. However a degree of refined taste and considerable improvements are remarked in the construction of some houses which have been recently built. To wide and heavy galleries have succeeded light and more convenient balconies; the ceilings are no longer deformed by the projections of the beams; the windows are without gratings, and the street-doors are better painted; a degree of cleanliness, in a word, is beginning to appear in the houses of the inhabitants. None of the houses are without carpets; the ancient mats of the Indians are no longer used by the people of fashion, but are replaced by carpets of European manufacture. Both are intended, in the absence of fire, to warm the apartments and to conceal the unevenness of the floors, in which the negligence of the servants leaves the most disgusting insects to swarm. Some of the inhabitants cover the walls of their rooms with stained paper; but the majority have them rudely painted with garlands of flowers and with figures of genii, the style of which evinces at once the bad taste of the artist and of the person who employed him. With very little difference, all the houses bear a resemblance to each other; nothing distinguishes those of the ministers, and it would be difficult to recognise that of the president were it not for the guard stationed at the entrance.

The churches of Bogota are glittering with gold and ornaments of every description: The temples of the Incas were never more splendid. Although the Cathedral possesses less appearance of splendour, the riches it contains are of much greater value; one single statue of the Virgin, which decorates the altar, is ornamented with 1358 diamonds, 1295 emeralds, 59 amethysts, a large topaz, a hyacinth, and 372 pearls; the pedestal alone is enriched with 609 amethysts: the labour of the artist cost 4000 piastres.

The three principal streets of Bogota are lively, and tolerably well constructed in point of uniformity, but are badly paved. The footways are more convenient than in the other Spanish towns, and one may walk upon them under shelter from the rain, the roofs of the houses almost entirely overhanging them.

The squares are spacious and all ornamented with fountains. The square of the palace as where the market is held on Fridays, the coup d'œil of which is not disagreeable to a stranger, although no order is observed among the immense crowds of people who flock in on that day to Bogota. The market is supplied with a great abundance of meat, corn, vegetables and fruits of every description. Those of both Europe and America are there to be found. In one place we behold baskets of strawberries; in another, pine-apples, aguacates, peaches, or apples; by the side of heaps of cabbages, carrots and potatoes, stand baskets of yucas and bananas; and close to bags of maize, barley, and wheat, lie heaps of cocoa and loaves of sugar; on the one side are sold a thousand different healing plants, which the Indians gather on the paramos, and on the other side is seated a dealer in carnations, roses, jessamines, &c.